

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

Pekingi pasziansz

(Színhely a kártyák
végtelen oldala. Nincs
végző. Bal-jobb, bal-jobb. Kint
menetelnek. Most,
mint kifosztott családi
albumot, mondd ki magak...)

A FESTŐ - Múltkor meghaltam
egy ecsetvonáshoz, s ma
gondolathoz újra festek:
fényfolt szivárog
így falak itatósán
szirmos tavasziidőben.

A LÁNY - Tegnap havazott
Hangcsnuban. Csak háromszáz
halott. (Csend.) Modellt ülünk
egy láthatatlan
képhez egy ránkifehéřült
idegen képzeletben.

A FÉRFI - Egyszer, emlékszem,
kártyát vetettem: holtak
masíroztak egy hősi
fényképalbumban
a kőcsászár szemében
egy tiltott városon át.

A LÁNY - Holnap is modellet
ülünk a hallgatáshoz.
(Csend. Kintről vezényszavak.
Bal-jobb, bal-jobb.) Ez
a teljesség: legyilkolt
zsolik vigyorában álsz.

A RÁDIÓ - Híreket mondok.
(Elhallgat. Kint sortűz a
csillagokra. Valahol
telefon cseng. Csend.
Valahol mindig bal-jobb.
bal-jobb...) Híreket mondtam.

(Mondd ki magad. Fossz
ki egy albumot. Aztán
csak nézd egy kép fonákját:
nézd a semmiből
kitépett arcodat. Ez
a PEKINGI PASZJANSZ.)

Ellenreneszánsz

M.K.-nak

Ki int felém az
euganaei lázról?
Ki boncol lelkes
lovasszobrokat - szikét
ki mér a végtelenhez?

Ő integet egy
Vergilius sorból. Ő
latin tavaszban
lakik - lapszéli csendben
egy színes Petit Larousse-ban.

Te integetsz egy
sárgafrikából. Szobád
falán hűrfosztott
hegedű - holdviolák
nyílnak a nyelved alatt.

Ő integet egy
vászon semmijéből. Ő
téli tárlatok
lakója - egy tekintet
üres labirintusában.

Ki int felém az
ellenreneszánszba? Ki
műti meg festők
szemét - arcaikat ki
issza ki egy tükörből?

Transzeurópa -tangó

Le Contrediz de Francoys - ballade
pour les poètes maudits

Es hol vannak ők,
hisz minap még egyetlen
szál szélrózsával foguk
közt tangóztak itt
a kifosztott könyvtárban
egy tátongó könyvespolc
peremén, egy mély
papírkosár felett szó-
tlanul átutazóban,
mondd, Franszoá: Les neiges d'antan.

Nos, hol vannak ők,
hisz nemrég szétmarcangolt
szélmalmokkal foguk közt
itt tangóztak a
könyvtár szédületében,
átutazóban a könyv
és az eszme, a
könyv és semmi között
meginogva a polcon,
mondd, Franszoá: Les neiges d'antan.

Most hol vannak, hé,
ők tangóztak itt? Foguk
között felszámlált könyvtár?
Átutazóban
ők tangóztak ki minden
szó mögül? Foguk között
számlázott könyvek
polceurópa üres
tánciskoláiban? Ne
mondd, Franszóné: Les neiges d'antan.

Eridj, te könyv, légy
szabad átutazóban,
fogad között szélrózsák,
szélmalmok, versek,
polceurópák - te csak
tangózz szavak havában,
s mondd, Franszóné: Les neiges d'antan.